

at naar man opfylder den almindelige Lovgivnings Regler ved en Haandpantstiftelse, er det tilstrækkeligt. I denne Forbindelse skal jeg anføre, at man gaar ud fra, at Lovens Bestemmelser paa dette Punkt ikke berøre Nationalbankens Oktroj af 1818 § 50, efter hvilken der jo er indrømmet Nationalbanken en Stempelfrihed.

Maa jeg endelig med Hensyn til Ændringsforslaget under Nr. 17 til § 146 bemærke, at der foreligger i den højtærede Ministers Affattelse en forandret Redaktion af det Forslag, som blev vedtaget af det høje Ting ved anden Behandling; men man gaar ud fra, at denne Redaktionsforandring kun er en Redaktionsforandring og ikke indeholder nogen som helst reel Skærpelse af Betingelserne eller Bestemmelserne.

Der findes selvfølgelig Trykfejl paa enkelte Punkter i Lovforslaget — hvad ærede Medlemmer ville have set, naar de have gennemlæst det i den Skikkelse, i hvilken det er vedtaget ved anden Behandling —, men det er ligefremme Trykfejl, f. Eks. Bestemmelsen i § 47, hvor der i 4de Linie staar „indenfor“ i Stedet for „udenfor“. Det er Fejl, der ere komne ind, efter at Forslaget er vedtaget ved anden Behandling, og det er ikke nødvendigt at stille Ændringsforslag derom, da den rigtige Tekst forefindes i Ændringsforslagene, som de forelaa til Vedtagelse her ved anden Behandling. Saaledes er der ligeledes et Par andre Fejl.

Jeg skal med disse Ord anbefale de stillede Ændringsforslag til Vedtagelse.

Oluf Jensen: I § 10 i den gamle Stempellov af 19. Februar 1861 findes der en Bestemmelse om, at Retten til at belægge med stemplet Papir og til at kassere Stempelmærker havde Retsbetjentene, Notarius publicus, Øvrigheds personer eller Sognefogder. I Kommissionsforslaget ere Sognefogderne slettede, og Stempelpapirforhandlere satte ind i Stedet for, og det blev gjort med den Motivering, at naar dette skete, var der ikke tilstrækkelig Anledning til at bibeholde Øvrigheds personerne eller Sognefogderne. Ved anden Behandling blev det imidlertid ændret, idet Sognefogderne bleve satte ind, og der mangler nu kun af den gamle Bestemmelse, at Øvrigheds personerne ogsaa komme med. Jeg finder det meget mærkeligt, at man undlader at medtage dem med Ret til at kassere Stempelmærker. Jeg sigter til, at Amtmændenes Ret til at kassere Stempelmærker derved er fratagen

dem; og det er dobbelt mærkeligt, naar man har forudsat, at Amtmændene, som jo ere Stempelmyndigheder, have det bedste Kendskab til alle Bestemmelserne vedrørende Stempelpapirer, noget, hvortil Forhandlerne ikke kunne forudsættes at have det samme Kendskab. Jeg tror ogsaa, at det har Betydning ude i Befolkningen i mange Tilfælde, at man paa Amtskontorerne, hvor Sagførerene komme for at faa Dokumenterne kasserede, kan faa Vejledning med Hensyn til Kassationen. Jeg vil derfor meget anbefale det Ændringsforslag, jeg har stillet, saa det fremtidig ogsaa bliver overladt Øvrigheds personer at kassere Stempelmærker i Lighed med, hvad de have gjort før.

Finansministeren (N. Neergaard):

Jeg skal gøre et Par Bemærkninger i Anledning af de af den ærede Ordfører (Poul Rasmusen) og det af det ærede 3die Medlem for 5te Kreds (Oluf Jensen) stillede Ændringsforslag. Jeg vil kunne tiltræde de af den ærede Ordfører stillede Ændringsforslag. Maa jeg med Hensyn til hans Bemærkninger angaaende enkelte af de øvrige Ændringsforslag sige, at han har fuldkommen Ret i at forudsætte, at Ministeriet vil vise saa megen Liberalitet, som det kan forenes med en fornuftig Administration af Stempeloven, ved at give de omhandlede Bevillinger, han omtalte i Anledning af det bortfaldne Ændringsforslag til § 10.

Med Hensyn til de bekræftede Genparter betragter jeg det som givet, at den Omstændighed, at den, der bekræfter Genparten, ikke paa Genparten udtrykkelig anfører, at Dokumentet er ustemplet, ikke vil kunne medføre Strafansvar for ham. Ligeledes tiltræder jeg den ærede Ordførers Udtalelser i Anledning af § 58 om, at Bestemmelsen naturligt maa forstås saaledes, at det er et Skifte, der slutes som offentligt Skifte, der her er Tale om.

Med Hensyn til Ændringsforslagene under Nr. 16 maa man jo erindre, at det er en Begünstigelse, det her drejer sig om; og det at anvende den almindelige Lovgivnings Regler udelukkes jo ikke derved.

Med Hensyn til Nationalbankens Oktroj maa jeg efter Forslagets Affattelse betragte det som givet, at de Begünstigelses, der ydes Nationalbanken i Henhold til dens Oktroj, staa fast; altsaa, Oktrojen berøres heller ikke af de her omhandlede Bestemmelser. Ændringsforslag Nr. 17 til § 146 er,